290. Vik, Hammarby sn.

Litteratur: B 1129, L 425. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 177 f.; UFT h. 5 (1876), s. 10.
Avbildning: Helgonius och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 1129).

Fragmentet, som länge varit försvunnet, låg enligt Peringskiöld i närheten av U 289. I *Monumenta* 3 omtalar han nämligen, att »den Andra Gärdsbacken i Wijk, wid Wikebo tät, i Hammarby Sochn, wisar oss nogre sönderslagne *Monumenter*, ibland hwilka allenast den större Runestenen är nogorlunda til Skrifften behollen». Längre fram, i samband med sin behandling av inskriften U 289, påpekar Peringskiöld: »Att några särskilte Stenar warit fordom till ähra och åminnelse upreeste effter denna Holmger, wisar oss ordet **Stina**, af hwilka hoosfogade afbrott uthan twifwel qwarlemnade äre». Med dessa »hoosfogade afbrott» åsyftar Peringskiöld de två fragment (U 290 och 291), som ha avbildats på samma träsnitt som U 289, se fig. 296.

Inskrift (enligt Hadorph och Helgonius):

uk×**ki** (i annan slinga:) **f**...
5

Till läsningen: 1 **u** har förlorat hst. Efter 5 **f** två tecken, som sannolikt återge skadade runor. Det sista ser ut som ett, i förhållande till **f**, upp och nedvänt **r**.

291. Vik, Hammarby sn.

Pl. 181.

Litteratur: B 1129, L 426. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 177 f.; UFT h. 5 (1876), s. 10.
Äldre avbildning: Helgonius och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 1129).

Fragmentet ligger 20 m. S om dörren till huvudbyggnaden, vid en liten gång i planteringeu. Fragmentet låg vid J. Peringskiölds besök vid sidan av U 290, se ovan och fig. 296.

Röd granit. 0,37×0,45 m.

Ristning finnes endast i fragmentets kant. Enligt uppgift av gårdsägaren har ristningen skadats av lekande barn.

Inskrift:

ri - - -
5

Till läsningen: Av runan 4 återstår endast nedre hälften, men i kanten av en flagring kan man möjligen se spår av bst till ett **a**. Därefter en tydlig hst (5). — Hadorph och Helgonius: **rain**.

Huruvida detta fragment är en del av samma runsten som det föregående, U 290, är ovisst. Icke heller kan numera avgöras, om dessa båda fragment tillsammans med U 289 ha utgjort ett monument, såsom Peringskiöld antagit. Att fragmenten icke ha utgjort delar av U 289, är däremot säkert.

292. Stora Vilunda, Hammarby sn.

Pl. 182.

Litteratur: D 2:88. H. O. H. Hildebrand, Skrivelse till VHAAkad. den $^{24}/_{7}$ 1866; UFT h. 5 (1876), s. 11; E. Brate, Anteckningar 1903 (ATA).
Äldre avbildningar: Dybeck, a. a.; Brate foto 1903 (ATA).